

РЕШЕНИЕ

№ 7559

гр. София, 29.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6317** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на юридическото лице [фирма] /БТК/, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от А. И. Д. чрез процесуалния си представител Я. И. срещу Заповед № 237/03.06.2020г., издадена от Председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/.

С жалбата се оспорва изцяло законосъобразността и правилността на Заповед № 237/03.06.2020г. Твърди се, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят счита, че от събраните доказателства не се установява наличието на изпратено от страна на потребителя Д. Д. предизвестие за прекратяване на договорните отношения между страните. Иска оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - Председателят на Комисията за защита на потребителите чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

В РД М. при КЗП е постъпила жалба вх. № М-03-22/22.01.2020г. от

потребителя Д. Д. във връзка с начислена неустойка върху недоставена услуга и прекратен договор /л.126,127/. Към жалбата е приложен договор, от който е видно, че Д. на 07.08.2018г. е сключил с [фирма] договор за 24 месеца за двоен пакет услуги, включващ услугите - интернет и телевизия при условията на промоция „Комбинирай и спести“, с краен срок на действие 07.08.2020г.

При сключване на договора за интернет услугата Д. Д. е заявил тарифен план „V. F. 300“, а за телевизионната услуга - тарифен план „V. TV M+“, както и допълнителен пакет „МАХИ“ на абонамент - Договор с вх. № 20180807181317-44554879/07.08.2018г. /л. 96/.

На 22.01.2019г. потребителят е подписал Допълнително споразумение към договора за преместване на услугите на нов адрес /л.110/.

Поради техническа невъзможност жалбоподателят не е преместил услугите на новия адрес и затова на 19.03.2019г. Д. подал заявление вх. № 19 05411 за прекратяване на договора /л.141-142/.

В отговор на заявлението жалбоподателят е изготвил писмо на 22.03.2019г. до Д. Д., в което е посочил, че поради технически причини запитването не може да бъде разгледано и абонатът следва да посети отново търговски обект на дружеството /л.139/. Доказателства, че писмото е получено от Д. не са представени.

След изтичане на срока на предизвестие с вх. № 19 05411/19.03.2019г. жалбоподателят не е прекратил на 19.04.2019г. договора и не е уведомил потребителя за дължимите неустойки.

На 20.05.2019г. потребителят е върнал в офис на БТК ЕАД предоставеното оборудване за цифрова телевизия и оптичен интернет и е подписал Допълнително споразумение към Договор за съобщителни услуги № 399026220052019-46814754 за прекратяване на договора за услугите и приемо-предавателни протоколи за върнатото оборудване /л. 128, л.131/.

Няколко месеца по-късно Д. е бил уведомен, че има задължения, които следва да заплати незабавно, поради което на 25.09.2019 г. е подал жалба до търговеца вх. № 19_16505, приложена на л.129 и л.140 по делото.

В писмо-отговор от 30.09.2020 г. до Д. /л.61/, жалбоподателят е посочил, че договорът между тях е прекратен едностранно на 19.09.2020 г. от [фирма] поради неплатени в срок задължения. Посочено е, че във връзка с предсрочното прекратяване на договора в месечна сметка № [ЕГН]/15.09.2019г. са начислени неустойки за услугите и оборудването 1170,08 лв., което е върнато на 26.09.2019г., а в кредитна сметка № [ЕГН]/26.09.2019г. е извършена корекция на начислените неустойки за оборудване. заявено е, че основания за допълнителни корекции няма.

С жалбата до КЗП потребителят търси съдействие за разясняване на какво основание му е начислена неустойка в размер на 732 лв. за недоставени услуги по прекратения договор.

Във връзка с постъпилата жалба от длъжностни лица на РД М. при КЗП е извършена проверка на 30.01.2020г. с Констативен протокол № К-2701264 /л.105/ в магазин 4301, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от БТК ЕАД, по време на която е предоставено подписаното с жалбоподателя Допълнително споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги № 39902622012019_46044574 от 22.01.2019г. за преместване на услугите на нов адрес. Предоставени са също издадените месечни сметки само за периода от 15.08.2019 г. до 15.12.2019г. и кредитна сметка от 26.09.2019г., от които се констатира следното:

1. По месечна сметка от 15.09.2019 г. общата сума за плащане е 1170,08 лв., която включва баланс от предходни периоди 125 лв., лихва за забавено плащане 0,93 лв. и неустойки в размер на 1 044,15 лв., както следва:
неустойки за невърнато оборудване 440 лв. /което оборудване е било върната на 20.05.2019г./

- неустойка за тарифен план „ГЛ/ М+“ - 52,47 лв.
- неустойка за отстъпка - 88,71 лв.
- неустойка за тарифен план V1VACOM : 300 - 199,50 лв.
- неустойка за отстъпка от U1UACOM - 248.98 лв.
- неустойка за пакет „MAX1 - 14.49 лв.

2. По Кредитна сметка от 26.09.2019г. е сторнирана начислената неустойка за оборудване в размер на 440 лв.

3. По месечна сметка от 15.10.2019 г. общата сума за плащане е 732.60 лв., която включва баланс от предходни периоди - 730.08 лв., лихва за забавено плащане - 2,52 лв.

В Констативния протокол от 30.01.2020г. е указано, че проверката се извършва по повод подадена жалба от потребителя Д. М. Д. във връзка със сключения между страните договор от 07.08.2018г.. С Констативния протокол е указано на търговеца да представи в КЗП сключения договор с потребителя Д. Д., непредставените от него месечни сметки за периода 01.01.2019г. до 01.07.2019г. включително, становище по жалбата и становище, в което да е изяснено защо не е прекратен договорът за услугите след подаденото на 19.03.2019 заявление от потребителя за прекратяването му. - л.65

На 12.02.2020 г. в офиса на КЗП в [населено място] с Протокол за проверка на документи № К-69365 /л.63/, от упълномощено от търговеца лице е прието становище /л.65/, в което търговецът е посочил, че поради техническа невъзможност да предоставя услугите на новия адрес е продължил да ги предоставя на първоначално заявения адрес, като на 19.08.2019г. са били закрити заради непогасени задължения. Посочил е също, че в месечна сметка 12/2477853 на 15.09.2019г. е начислена неустойка за предсрочно прекратения договор, както и за оборудването, като сумата за върнатото на 20.05.2019г. оборудване е сторнирана на 25.09.2019г. чрез кредитна сметка. Търговецът твърди, че при него не се намира заявление за закриване на услугите, и ако потребителят разполага с такова, да му го предостави, за да извърши необходимите корекции.

КЗП приела, че от приложените към становището месечни сметки се констатира, че търговецът е начислил неустойка за оборудване в размер на 300 лв. още в месечна сметка № [ЕГН] от 15.03.2019г., т.е. преди потребителят да е подал заявление за прекратяване на договора, която е сторнирана с Кредитна сметка от 21.05.2019г.

Във връзка с изложените в становището обстоятелства за закриване на услугите на 19.08.2019г., поради неплащане, е изискано на търговеца да представи отговора си до потребителя по подадената до него жалба вх. № 19_16505/25.09.2019г.

От предоставеното писмо до потребителя, приетото с ППД № 69368/17.02.2020г./л.59/ е установено, че в него са посочени същите обстоятелства за прекратяване на 19.08.2019г. на договора, поради което, на упълномощеното от търговеца лице е предоставено копие на заявлението за прекратяване на договора от 19.03.2019г. От жалбоподателя е изискано да представи становище, в което да бъде

конкретно посочено защо не е прекратен договорот с потребителя след подаденото на 19.03.2019г. заявление за прекратяване.

На 24.02.2020г. е прието становище, в което търговецът посочва, че поради технически причини подаденият сигнал, заведен с №19_05411 от 19.03.2019 г. не е бил наличен в цялост и потребителят е поканен отново да изложи исканията си в магазина. В писмото се сочи още, че ще бъде извършена корекция на сметките на потребителя, като ще бъдат сторнирани начислените месечни абонаментни такси за услугите интернет и телевизия от датата на прекратяване на договора при спазване на 30-дневно предизвестие - 18.04.2019г. л.58.

От КЗП е изискан да бъде представен документ, от който да е видно каква е дължимата сума от потребителя Д. Д. след направената корекция и прекратяване на договора, като се посочи поотделно размерът на включените неустойки /л.56/.

На 06.03.2020г. е прието становище на БТК ЕАД, в което е посочено, че след направените корекции дължимата сума е в размер на 707,42 лв., но без да е направена разбивка на сумата с информация за включените неустойки. Поради което с писмо изх. № М-03-22/09.03.2020г. е изискано от търговеца да предостави документ, от който да е видно как е изчислена и какво включва дължимата от потребителя Д. Д. сума в размер на 707,42 лв.

На 18.03.2020г. БТК ЕАД е предоставило становище, в което е посочено, че неустойката се изчислява автоматично, като подробна информация е налична в месечна сметка № [ЕГН]/15.09.2019г., без да е направена разбивка на сумата.

На база на извършената проверка и събраните доказателства е изготвена Докладна записка № Ц-02-492/27.04.2020г. на главния директор на ГД "Контрол на пазара", в която е посочено че става въпрос за нелоялна търговска практика, която в случая е агресивна. Докладната записка е разгледана от КЗП по т. 6 по Протокол №7/07.05.2020г., подписан от трима от членовете ѝ. В него е взето решение, въз основа на което е издадена процесната заповед за забрана на нелоялна агресивна търговска практика– да налага прекомерни и несъответстващи на целта извъндоговорни пречки, когато потребителят желае да упражни правата си по договора, включително правото си да го прекрати, след като е подал заявление за прекратяването му. По този начин БТК ЕАД уврежда икономическите интереси на потребителите и осъществява състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл.68и, т.4 във вр. с чл.68з, във вр. с чл.68г, ал.4 във вр. с чл.68в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

Видно от мотивите на решението, КЗП е приела, че въпреки подаденото на 19.03.2019г. заявление от потребителя за прекратяване на договора, същият не е бил прекратен от 19.04.2019г., както е следвало. Търговецът не е прекратил договора и след подписаното на 20.05.2019г. споразумение за прекратяването му, а е сторил това едва на 19.08.2019г., и то поради неплащане на задължения, без да се е съобразил със свободата на избор на потребителя. КЗП е приела, че дори в месечната сметка на 15.09.2019г. са начислени неустойки за невърнато оборудване, въпреки, че на 20.05.2019г. оборудването е било върнато от потребителя, за което е подписан Приемо-предавателен протокол. Прието е, че търговецът е наложил прекомерни, несъответстващи на целта извъндоговорни пречки, като е препялствал възможността на потребителя да упражни правата си по договора, включително правото си да го прекрати. Същият не е прекратил договора, въпреки подаденото заявление от потребителя и подписаното споразумение при връщане на оборудването, а го е

прекратил по собствена преценка, поради други обстоятелства. Изложено е, че всичко това противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност. Като краен извод е посочено, че търговецът използва нелоялна търговска практика, която в случая е агресивна, тъй като от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, поради използването на принуда, следва, че тя променя или е възможно да промени съществено свободата на избор или поведението на средния потребител по отношение на услугата, което води, или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

Взетото решение на заседание на комисията, проведено на 07.05.2020г. е обективизирано в обжалваната Заповед № 237/03.06.2020г.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 10.06.2020г. Жалбата е била изпратена до съда с препоръчана поща и писмо от 23.06.2020г.

Във връзка с подписаното Допълнително споразумение към Договор за съобщителни услуги № 399026220052019-46814754 за прекратяване на договора за услугите и приемо-предавателни протоколи за върнатото оборудване. – л. 128 съдът съобразни следното:

В споразумението на л. 128 е записано, че се счита за предизвестие за прекратяване по смисъла на Общите условия за услугата. Съдът направи служебна справка относно Общите условия, приложими към услугата, които са достъпни на сайта на жалбоподателя: www.vivacom.bg. Видно от посоченото в договора на л.96 Д. ползва промоционалните условия на пакет „V. F. 300” Зима 2017 в „Комбинирай и спести“. В т. 6 от посочената промоция пише, че за всички, неуредени в настоящите правила въпроси, се прилагат Общите условия за предоставяне на услугата V. F.. В приложимите Общи условия за предоставяне на услугата V. F. NET (в сила от 25.05.2018 г.), в т.8 фигурират правилата за прекратяване на договора – „Прекратяване на услугата“ (<https://www.vivacom.bg/bg/files/8750-obshti-uslovija-za-predostavjane-na-uslugata-vivacom-fibernet-v-sila-ot-25-05-2018-g.pdf>). В т. 8.1. пише, че при предизвестие за прекратяване на договора и предоставянето на услугата, абонатът може да иска прекратяване на Договора и на предоставянето на услугата, без да обосновава причините за това, като подаде в V. 30-дневно писмено предизвестие за прекратяване преди изтичането на първоначално уговорения между страните срок или срока, за който е продължен Договорът . В този случай абонатът заплаща на V. сумата определена по реда на т.8.4 /в размер на оставащите месечните абонаменти до края на договора по т.8.4/. V. прекратява предоставянето на Услугата с изтичане на срока на горепосоченото писмено предизвестие.

В 8.5 от Общите условия пише, че изключение, когато абонатът няма да дължи на V. заплащане на оставащите месечни вноски до изтичането на минималния срок на Договора (12 или 24 месеца), е в случаите по т.8.6.1 (когато е налице взаимно съгласие между страните).

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, срещу годен за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен

интерес от търсената защита.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 68л, ал.1 от ЗЗП, а именно - председателя на КЗП, правомощията на който са уредени в чл.5, ал.1, т.1 и чл.8, ал.1 и ал.2, т.9 от Устройствения правилник на КЗП към министъра на икономиката и на нейната администрация.

Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на правни и фактически основания за издаването ѝ.

Съдът не констатира при издаването на заповедта да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. От изложените в заповедта фактически обстоятелства, следва, че според административния орган жалбоподателят прилага нелоялна агресивна търговска практика, тъй като действията му противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени, като е прекратил Договор с вх. № 20180807181317-44554879/07.08.2018г. едва на 19.08.2019 г., въпреки подаденото на 19.03.2019г. заявление от потребителя за прекратяване на договора и подписаното след това на 20.05.2019г. споразумение за прекратяването му. Забраната за прилагането ѝ с оспорената заповед е наложена в хипотезата на чл. 68л, ал.1 от ЗЗП.

Не е налице нарушение на правото на защита на лицето да участва в производството. С Констативен протокол № К-2701264/30.01.2020г. е указано, че проверката се извършва по повод подадена жалба от потребителя Д. М. Д. във връзка със сключения между страните договор от 07.08.2018г.. Протоколът е връчен по надлежен начин на дружеството жалбоподател. От множеството изготвени констативни протоколи от КЗП, кореспонденцията ѝ с жалбоподателя и писмените становища на жалбоподателя следва извод, че последният е имал възможност да изложи своевременно своите възражения, както и твърдения относно сигнала на Д., както и е имал възможност да посочи и представи множество доказателства. Неоснователни са и възраженията, че в заповедта липсват разпоредителна част и правни мотиви, които да аргументират наложената забрана и да обосноват правната квалификация. Основания за нищожност на акта също не са налице.

Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорената заповед, като разпореденото със заповедта изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

С оспорената заповед на жалбоподателя се забранява при упражняване на своята дейност да използва агресивна нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68и, т.4 във връзка с чл.68з, във връзка с чл. 68г, ал.4, във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите.

По делото е безспорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на §13, т.2 от ЗЗП, който предоставя услуги по смисъла на §13, т.14 от ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в §13, т.23 от ДРЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Следователно законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска практика, повтаряемост на действията. Предоставянето и сключването на договори несъмнено означава „търговска практика“ по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

Съгласно чл.68г, ал.1 от ЗЗП търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Член 68г, ал.4 от същия закон изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП, а чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики. Тези норми изискват практиката да има за резултат, или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето. От изложеното следва, че фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика, чрез действия изисква да се установи първо, съдържанието на предоставената информация, второ - цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето - в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Посочените елементи на фактическия състав следва да са налице кумулативно.

При положение, че е налице агресивна търговска практика се прилага чл. 68з, при съобразяване на чл. 68и от ЗЗП. Така агресивна търговска практика е тази, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, и поради използването на тормоз, принуда, включително използването на физическа сила или злоупотреба с влияние, следва, че тя променя или е възможно да промени съществено свободата на избор или поведението на средния потребител по отношение на стоката или услугата, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният

потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен.

Понятието „Добросъвестност и професионална компетентност“ е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца./§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/, "Търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не /§ 13, т. 31 от ДР на ЗЗП/ в резултат на отправена "покана за покупка" - търговско съобщение, което посочва по подходящ начин, в зависимост от използваното средство за осъществяване на търговско съобщение, характеристиките на стоката или услугата и тяхната цена и което дава възможност на потребителя да направи покупка /§ 13, т. 29 от ДР на ЗЗП/.

От представените по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е прекратил Договор с вх. № 20180807181317-44554879/07.08.2018 г. едва на 19.08.2019г., въпреки подаденото на 19.03.2019г. заявление от потребителя за прекратяване на договора и подписаното след това на 20.05.2019г. споразумение за прекратяването му.

Пред КЗП, както и пред настоящата съдебна инстанция не се представиха доказателства, от които да се направи обоснован извод, че подаденото заявление на 19.03.2019г. от потребителя за прекратяване на договора не е било разгледано от жалбоподателя поради наличието на действителни непреодолими обстоятелства, изразяващи се в „технически причини“. Видно от заявлението на л.140, придружено с потвърждение за регистрация под № 19_05411/19.03.2019г., потребителят е направил искане за прекратяване на договора с жалбоподателя. Автентичността на цитираното заявление и регистрацията на писмо с посочения номер не се оспорват от жалбоподателя, а единствено се сочи, че такова не е постъпило. При тези данни съдът приема, че заявлението е било подадено с посочения номер при БТК ЕАД. Също така, жалбоподателят сочи, че подобно заявление не е било входирано, което противоречи на представените доказателства и поведението му в административното

производство пред КЗП, в което е посочил, че „не е било в цялост“. От друга страна, не се изясняват и „техническите причини“, поради които същото е останало без разглеждане и дали същите действително не е могло да бъдат преодолени. Независимо от това на 20.05.2019г. съвсем ясно е формирана волята на страните за прекратяването на договора.

В представеното пред настоящата съдебна инстанция споразумение на л.128 е записано, че се счита за предизвестие за прекратяване по смисъла на Общите условия за услугата. От служебната справка, която направи съдът, относно Общите условия, приложими към услугата, достъпни на сайта на жалбоподателя: www.vivacom.bg, следва, че независимо от обстоятелството дали действително са били налице технически пречки в обработване на заявлението от 19.03.2019г. /които съдът счита, че са липсвали/, с недвусмислено формулираното искане за прекратяване на договора по взаимно съгласие, подписано на 20.05.2019г., жалбоподателят е следвало да прекрати договора един месец по-късно, а именно 20.06.2019г., но не и на 19.08.2019г., както е направил.

Предвид това съдът приема, че с тези действия – неразглеждане на подаденото заявление на 19.03.2019 ., непрекратяване на договора един месец по-късно след сключеното споразумение на 19.05.2019г. и налагането на неустойки за след този период до действителното му прекратяване на 19.08.2019г., представляват прекомерни и несъответстващи на целта извъндоговорни пречки, с които се затруднява потребителят да упражни правата си по договора – да го прекрати в определен срок.

В случая БТК ЕАД е използвало своето положение на пазара като икономически субект с дългогодишна практика, утвърдил се като познаваемо име сред потребителите, и с придобит опит за това време в сферата на предоставянето на телефонни, услуги за интернет и телевизия, използвайки злоупотреба с влияние като търговец, ограничавайки по този начин свободата на избор на Д. /да прекрати договора по свое усмотрение и като равнопоставена страна по сключен договор с вх. № 20180807181317-44554879/07.08.2018 г./.

Търговската практика спрямо Д. е агресивна, доколкото от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, и поради използването на злоупотреба с влияние, следва, че тя е променила съществено свободата на избор и поведението на Д. по отношение услугата, като е довела до вземането на търговско решение – многократните заявления и подписването на споразумение за прекратяване на договорните отношения, което той не би взел без използването на тази търговска практика.

Предвид изложеното съдът прие, че административният орган е издал оспорената заповед в съответствие с материалния закон. Налице са всички посочени по-горе елементи на фактическия състав на нарушението. Административният орган правилно е установил, че поведението на БТК ЕАД осъществява състава на чл.68г, ал.1, във вр. с чл.68в във връзка с чл. 68з от ЗЗП. Пазарното поведение на търговеца разкрива признаците на нелоялна агресивна търговска практика, която променя съществено икономическото поведение на средния потребител

Целта на ЗЗП е да осигури защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С оспорената заповед тази цел се осъществява.

Обстоятелството, че поведението на търговеца може да се е проявило еднократно и е засегнало само един потребител, е ирелевантно в случая. Определенията, съдържащи се в ЗЗП и определенията в раздел 2 "Агресивни търговски практики" от директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар не съдържат указание за това, че изхождащото от търговеца действие или бездействие трябва да бъде повтарящо се или да засяга повече от един потребител. Предвид преследваната цел за закрила на потребителя, която е в основата на посочената директива и на ЗЗП следва извод, че нелоялна агресивна търговска практика е налице и когато последната е засегнала и един единствен потребител. По изложените съображения, доводите на жалбоподателя в тази насока, са неоснователни.

Предвид изложеното съдът прие, че не са налице основания за отмяна на оспорената заповед. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 100,00 лева, представляваща възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес

на управление [населено място], представлявано от А. И. Д. срещу Заповед № 237/03.06.2020г., издадена от Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от А. И. Д., да заплати на Комисията за защита на потребителите сума в размер на 100,00 лева, представляваща възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: